

ΙΧΝΗΛΑΣΙΑ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

Δρυός πεσούσης...

... πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται. Τοῦ γνωμικοῦ αὐτοῦ ἡ ἔρμηνεῖα ἀναφέρεται στὴν χωρὶς δισταγμοὺς ἐκμετάλλευση κάποιου, ὅταν ἐκεῖνος καταπέσει γιὰ λόγους ἀδυναμίας, ὁπότε ὁ καθένας βρίσκει τὴν εὐκαιρία, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, νὰ καρπωθεῖ ἀπ' αὐτὸν ὅ,τι μπορεῖ, ἐνῶ ὅταν στεκόταν στὰ πόδια του οὐδεὶς τολμοῦσε νὰ πράξει κάτι τέτοιο ἀλλὰ, μὲ δισταγμὸ, φόβο καὶ σεβασμὸ τὸν πλησίαζαν καὶ ζητοῦσαν κάτι ὅταν τὸ τολμοῦσαν.

Αὐτὴ, ὅμως, ἡ ἔρμηνεῖα μπορεῖ νὰ ἀντιστραφεῖ καὶ ἀγτὶ νὰ λειτουργήσῃ δυσφημιστικά γιὰ ὅποιον πλησιάζει μίαν «πεσοῦσαν» δρῦν, νὰ λειτουργήσῃ ἐπαινετικά καὶ ἐπιδοκιμαστικά. Χαράστον ποὺ μπορεῖ καὶ ξυλεύεται ὅταν πέσει κατὰ γῆς ἡ θελανιδιά! Κι ὅταν πρόκειται μάλιστα γιὰ βασιλικὴ δρῦ τὰ ξύλα της εἶναι ἱκανὰ νὰ θερμάνουν μέσα στὴ θαρυχεμμωνιά «πέντε χιλιάδες περίπου ἄνδρες ἐκτὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν» (πρβλ. Ματθαίου ιδ' 21).

Αὐτὴ ἡ βασιλικὴ δρῦς δὲν θερμαίνει μόνο ἀφότου κατέπεσε, ἀλλὰ ζέσταινε καὶ σκέπαζε, καὶ στήριζε ὅλους τοὺς ἀποσταμένους ποὺ ἀκουμποῦσαν πάνω της καὶ ὅλοι μας εἴχαμε αἰσθανθεῖ τοὺς γλυκοὺς καρποὺς τῆς παρουσίας της ὅσο ἦταν στητὴ καὶ λυγερόκορμη. Γι' αὐτὸ καὶ σὲ περελθὸν ἄρθρο μας ἀποκαλέσαμε τὸν Γέροντα Πορφύριο: «Ἡ βασιλικὴ δρῦς» («Ὁ Ἐφημέριος» 15 Δεκεμβρίου 1991, σ. 376 - 378).

Σήμερα ἐπανερχόμαστε μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ παρακαλέσουμε τοὺς ἀναγνώστες μας καὶ ὅλους ὅσοι ἀξιώθηκαν νὰ φάγουν τοὺς γλυκοὺς καρποὺς τοῦ οὐρανοδρόμου Γέροντα, νὰ μᾶς κάνουν κοινωνοὺς αὐτῶν τῶν ποικίλων εὐεργεσιῶν. Τολμοῦμε νὰ κάνουμε ἐκκλήση σὲ ὅλους ὅσοι γνώρισαν τὸν Γέροντα καὶ μὲ τὴν παρέμβασή του ἀξιώθηκαν λόγου διδασκαλίας, πα-

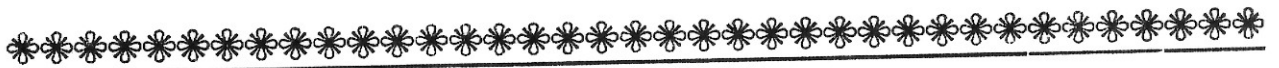
ΤΟΥ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Μ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἀναπλ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ραμωθίας καὶ παρακλήσεως, θεραπειῶν ἢ ἄλλων εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων, νὰ μᾶς τὰ καταστήσουν γνωστὰ καὶ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ τὰ χειριστοῦμε μὲ εὐλάβεια πολλή, καθὼς ἀρμόζει σὲ πολύτιμα κειμήλια. Φωτογραφίες, κασέτες, γραπτὰ του, ἀποτελοῦν ἀνεκτίμητες ψηφίδες ἐνὸς μωσαϊκοῦ ποὺ θὰ μπορεῖ κάποια στιγμή ν' ἀπεικονίσει ἔστω καὶ ἑλλιπῶς τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα του.

Ὁ συντάκτης τοῦ παρόντος σημειώματος καὶ διευθύνων τὴν εὐρύτερη ἔρευνα «Σχεδιάγραμμα Πνευματικῆς Γεωγραφίας» ποὺ διενεργεῖται στὰ πλαίσια τοῦ Τομέως Χριστιανικῆς Λατρείας, Ἀγωγῆς καὶ Διαπομπήσεως στὸ Τμήμα Ποιμαντικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ οἱ συνεργάτες του, θὰ εἶναι εὐγνώμονες γιὰ κάθε πληροφορία, γραπτὴ, ὁπτικὴ ἢ ἀκουστικὴ ὕλική, χαρακτηριστικὰ περιστατικὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ του ποὺ θὰ στέλνατε*.

Σήμερα ὡς ἓνα γλυκὸ καρπὸ τοῦ Γέροντος Πορφυρίου δημοσιεύουμε τὴν Ἐπιστολὴν του πρὸς τὰ πνευματικά του παιδιὰ ποὺ μοιράστηκε τὴν 12ῃ Ἰανουαρίου 1992 μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ τὸ τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο ποὺ ἐφέλη εἰς τὸ Ἱ. Ἡσυχαστήριον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Μῆλεσι Ἀττικῆς. Ἡ Ἐπιστολὴ αὐτὴ, πνευματικὴ ὑποθήκη ὑψίστης σημασίας, περιλαμβανόταν καὶ σὲ ἀνάτυπο τοῦ ἄρθρου μας ποὺ ἀναφέραμε, τὸ ὁποῖο τυπώθηκε σὲ χίλια (1000) ἀντίτυπα, προσφορὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τιμὴν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος, ποὺ δόθηκε στοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητὲς ἐκείνη τὴν ἡμέρα.

* Τὰ στοιχεῖα ποὺ ζητᾶμε παρακαλοῦμε νὰ σταλοῦν πρὸς:
Ἐρευνα: Σχεδιάγραμμα πνευματικῆς γεωγραφίας,
Ἀναπλ. Καθηγητὴ Α. Μ. Σταυροπούλου,
Θεολογικὴ Σχολὴ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
Τομέας Χριστ. Λατρείας, Ἀγωγῆς καὶ Διαπομπήσεως,
157 02 ΑΝΩ ΙΑΤΣΙΑ (Τηλ. 77.94.752).

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΑ

Ἀγαπητὰ πνευματικά μου παιδιὰ,

Τώρα πού ἀκόμη ἔχω τὰς φρένας μου σώας, θέλω νὰ σᾶς πῶ μερικές συμβουλές. Ἀπὸ μικρὸ παιδί ὄλο στὶς ἀμαρτίες ἤμουνα. Καὶ ὅταν μὲ ἔστειλε ἡ μητέρα μου νὰ φυλάξω τὰ ζῶα στὸ βουνό —γιατί ὁ πατέρας μου, ἐπειδὴ ἤμασταν πτωχοί, εἶχε πάει στὴν Ἀμερική γιὰ νὰ ἐργασθῆι στὴ διώρυγα τοῦ Παναμᾶ, γιὰ ἐμᾶς τὰ παιδιὰ του— ἐκεῖ πού ἔδωσα τὰ ζῶα, συλλαβιστὰ διάβαζα τὸ βίβιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου καὶ πάρα πολὺ ἀγάπησα τὸν Ἅγιο Ἰωάννη καὶ ἔκανα πάρα πολλές προσευχὲς ὡς μικρὸ παιδί πού ἤμουνα —12-15 χρόνων, δὲν θυμᾶμαι ἀκριβῶς καλὰ— καὶ θέλοντας νὰ τὸν μιμηθῶ, μὲ πολὺν ἀγῶνα ἔφυγα ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου κρυφὰ καὶ ἦλθα στὰ Κουσοκαλυβίδια τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ὑποτάχθηκα σὲ δύο γέροντες ἀγαθὸ ἀδελφούς, Παντελεήμονα καὶ Ἰωαννίκιο. Μοῦ ἔτυχε νὰ εἶναι πολὺ εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι καὶ τοὺς ἀγάπησα πάρα πολὺ καὶ γι' αὐτὸ, μὲ τὴν εὐχή τους, τοὺς ἔκανα ἄκρα ὑπακοή. Αὐτὸ μὲ βοήθησε πάρα πολὺ· αἰσθάνθηκα καὶ μεγάλη ἀγάπη καὶ πρὸς τὸ Θεό· καὶ πέρασα πάρα πολὺ καλὰ. Ἀλλὰ, κατὰ παραχώρηση Θεοῦ γιὰ τὶς ἀμαρτίες μου, ἀρρώστησα πολὺ καὶ οἱ Γέροντές μου μοῦ εἶπαν νὰ πάω στοὺς γονεῖς μου, στὸ χωριό μου τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Εὐβοίας. Καὶ ἐνῶ ἀπὸ μικρὸ παιδί εἶχα κάνει πολλές ἀμαρτίες, ὅταν ξαναπῆγα στὸν κόσμον, συνέχισα τὶς ἀμαρτίες, οἱ ὁποῖες μέχρι σήμερον ἔγιναν πάρα πολλές. Ὁ κόσμος ὅμως μὲ πῆρε ἀπὸ καλὸ καὶ ὄλοι φωνάζουνε ὅτι εἶμαι ἅγιος. Ἐγὼ ὅμως αἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι ὁ πιὸ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Ὅσα ἀμαρτήματα ἐνθυμῶμουνα θεβαίως τὰ ἐξομολογήθηκα καὶ γνωρίζω ὅτι γι' αὐτὰ πού ἐξομολογήθηκα μὲ συγχώρησε ὁ Θεός· ἀλλὰ ὅμως τώρα ἔχω ἓνα συναίσθημα ὅτι καὶ τὰ πνευματικά μου ἀμαρτήματα εἶναι πάρα πολλὰ καὶ παρακαλῶ, ὅσοι μὲ ἔχετε γνωρίσει, νὰ κάνετε προσευχὴ γιὰ μένα, διότι καὶ ἐγὼ —ὅταν ζοῦσα— πολὺ ταπεινὰ ἔκανα προσευχὴ γιὰ σᾶς· ἀλλὰ ὅμως τώρα, πού θὰ πάω γιὰ τὸν οὐρανό, ἔχω τὸ συναίσθημα ὅτι ὁ Θεός θὰ μοῦ πεῖ: «Τί θέλεις ἐσὺ ἐδῶ;». Ἐγὼ ἓνα ἔχω νὰ τοῦ πῶ: «Δὲν εἶμαι ἄξιος Κύριε γιὰ ἐδῶ, ἀλλ' ὅ,τι θέλει ἡ ἀγάπη

σου ὡς κάμει γιὰ μένα». Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα δὲν ξέρω τί θὰ γίνῃ. Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καὶ πάντα εὐχομαι τὰ πνευματικά μου παιδιὰ νὰ ἀγαπήσουν τὸ Θεό, πού εἶναι τὸ πᾶν, γιὰ νὰ μᾶς ἀξιῶσιν νὰ μποῦμε στὴν ἐπίγειο ἁκτιστο Ἐκκλησία Του. Γιατί ἀπὸ ἐδῶ πρέπει νὰ ἀρχίσουμε. Ἐγὼ πάντα εἶχα τὴν προσπάθεια νὰ προσεύχομαι καὶ νὰ διαβάξω τοὺς ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τοὺς βίβλους τῶν Ἁγίων μας· καὶ εὐχομαι καὶ σεῖς νὰ κάνετε τὸ ἴδιο.

Παρακαλῶ ὅλους σας νὰ μὲ συγχωρέσετε γιὰ ὅ,τι σᾶς στενοχώρησα.

Ἱερομόναχος Πορφύριος

Ἐν Κουσοκαλυβίσι τῆ 4-17 Ἰουνίου 1991

Ὁ Γέροντας Πορφύριος (1906 - 1991), μᾶς ὁδηγεῖ μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ὁδηγήτριας στὸν ἀληθινὸ δρόμον τῆς ζωῆς πού εἶναι ὁ Χριστός.